

Geronimo Stilton

LES AVENTURES

DE

SHERLOCKO

EL TEATRE ENCANTAT

Estrella Polar

Geronimo Stilton

LES AVENTURES
DE
SHERLOCKO
EL TEATRE ENCANTAT

Estrella Polar

El nom de Geronimo Stilton i tots els personatges i detalls relacionats amb ell són *copyright*, marca registrada i llicència exclusiva d'Atlantyc S.p.A. Tots els drets reservats. Es protegeixen els drets morals de l'autor.

Textos de Geronimo Stilton

Coordinació editorial de Patrizia Puricelli

Editing de Benedetta Biasi

Disseny de la coberta de Mauro de Toffol/theWorldofDOT

Il·lustració de la coberta de Tommaso Ronda

Il·lustracions d'interior de Tommaso Ronda

Grafisme i coordinació artística de Daria Colombo i Lara Martinelli

Disseny gràfic i maquetació de Daria Colombo

Idea original d'Elisabetta Dami

Títol original: *Le avventure di Sherlocco. Il Teatro Stregato*

© de la traducció: 2023, Xavier Solsona

© 2021, Mondadori Libri S.p.A. de PIEMME

www.geronimostilton.com

International Rights © Atlantyc S.p.A., Corso Magenta, 60/62, 20123 Milà, Itàlia
foreignrights@atlantyc.it / www.atlantyc.com

© 2023, de l'edició en llengua catalana: Edicions 62, S. A.

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

www.geronimostilton.cat

Primera edició: març del 2023

ISBN: 978-84-1389-475-1

Dipòsit legal: B. 3.167-2023

Imprès a Catalunya

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre té la qualificació de **paper ecològic** i procedeix de boscos gestionats de manera **sostenible**.

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 95 272 04 47). Tots els drets reservats.

Stilton és el nom d'un famós formatge anglès. És una marca registrada de l'Associació de Fabricants de Formatge Stilton. Per a més informació, www.stiltoncheese.co.uk

UNA VETLLADA molt elegant

Aquell dia, el tren que havia sortit de la via Zero de l'estació de Ratalona va arribar a Ratington ben puntual. Vaig baixar del vagó amb la maleta a la mà i el **bigoti postís** enganxat a la punta del nas. Estava preparat per viure una nova aventura en companyia del detectiu més famós de l'**ILLA DELS RATOLINS**: l'únic, el genial, l'insuperable...

Sir Sherlocko!

Vaig sortir de l'estació i vaig mirar al meu voltant. A fora hi havia el mateix cel gris *de sempre*, el mateix vent humit *de sempre* i el mateix anar i venir de rosegadors *de sempre* pels carrers de la ciutat. Era un plaer tornar a **RATINGTON**, però tenia una estranya sensació... Era com si alguna cosa estigués fora de lloc. Estava tractant d'esbrinar què podia ser quan va començar a ploure... Per mil mozzarelles, vet aquí què era: m'havia oblidat el **PARAIGUA** al tren!

Vaig córrer cap a l'andana, vaig saltar al vagó i vaig anar al lloc on m'havia assegut, uns segons abans que un encarregat de la neteja ficqués el meu paraigua en una bossa ben grossa on hi deia **OBJECTES PERDUTS**.

—Ehem... Perdoni'm, però és MEU —li vaig dir. Ell em va mirar de dalt a baix, desconfiat, i després d'haver-me examinat la roba (estava **xop** des de la punta dels bigotis fins a la punta de la cua), em va tornar el paraigua, movent el cap.

Fora de l'estació, la pluja continuava caient amb força, però a pas lleuger em vaig dirigir al número 13 del **CARRER DE LES INTRIGUES**, la seu de l'Agència d'Investigació Sherlocko. De camí em va cridar l'atenció un cartell; bé, dos. Però què dic, ara: n'hi havia tres, cinc, deu... O potser més i tot! En fi, n'hi havia moltíssims! I tots anunciaven la propera reobertura del **Teatre de l'Òpera de Ratington** amb *El Barber de Ratilla*, una òpera lírica de

Gioacchino Ratini, interpretada per la famo-
síssima *Ratel·la Dorremí!*

Escarriitx, quina rosegadora tan encantadora!

I que bonic que hauria sigut veure una funció a l'Òpera! Com m'hauria agradat asseure'm al teatre i escoltar els refilets d'aquella cantant que, n'estava segur, devia tenir una veu *adorable* com el seu somriure...

Esnif, hauria sigut molt millor que sortir en plena boira a investigar delinqüents i misteris!

Sumit en les meves cavil·lacions, gairebé no em vaig adonar que havia arribat al meu destí. Davant del morro tenia la inconfusible **PLACA** de bronze que destacava al mig de la porteta blava, que deia...

Estava a punt de tocar el picaporta de llautó brillant i fer el **SENYAL acOrdat** (tres repics breus i un de llarg), quan la porta es va obrir de bat a bat i va aparèixer Miss Piccadilly, la majordoma de Sherlocko. Duia jaqueta i pantalons d'un VERMELL BEN VIU... i com sempre lluia un floc de cabells del mateix color!

—Què hi fa, aquí parat a la porta, Mister Stilton? Vinga, passi! —va dir aleshores.

—Passar? I no hi ha cap **CONTRASENYA?** Aquesta vegada me la sé! —vaig afirmar, sorprès. Ella va inclinar el cap, dubitativa.

—Si la sap, aleshores buidi el pap!

Us ho podeu creure, estimats amics
rosegadors? La contrasenya que em
sabia bé fins feia només un mo-
ment... *Puf!* Se me n'havia anat
del cap! Només recordava que era el
nom d'un **músic** famós, més ben
dit, famosíssim.

Vaig provar amb el primer que em
va venir a la memòria:

—Oh, i tant! Raathoven! Ratwig van Raathoven!

MISS PICCADILLY va negar amb el cap.

—No! No és aquest!

—Llavors és... Ratch! Johann Sebastian Ratch!

—No, no i no! Però li donaré una pista: és un
compositor d'**òperes líriques!**

—Ahà! Gaetano Ratizzeti? Giacomo Ratucini?
Giuseppe Grogui?

Miss Piccadilly es va posar les mans al cap.

—**Va molt peix...** Però com pot ser que no ho
sàpiga, Stilton? El nom apareix en totes les
parets de la ciutat!

—Oh, esclar: *Ratel·la Dorremí!*

La dona va saltar cap a mi per tapar-me la boca.

—No pronunciï *aquest nom*, Mister Stilton! Mutis! Aleshores em va arrossegar cap a l'interior de la casa i va tancar la porta.

—**Ratini!** —va murmurar—. La contrasenya era Gioacchino Ratini! Esperem que Sir Sherlocko no hagi sentit res!

—Però... tota la ciutat parla de la Ratel·la Dorremí i del seu **BARBER DE RATILLA...**

—Xxxt! —em va interrompre ella—. No digui ni una paraula més... Fins que no en parli el mateix Sherlocko!

Aleshores, el meu gran amic **DETECTIU** va aparèixer abillat amb molt d'estil! Duia un vestit de nit elegantíssim, amb un **corbatí negre** i botons de puny d'or en forma de clau de sol.

Tan bon punt em va veure, va exclamar:

—Stilton! Com és que va així? Està tan **XOP** que em mullarà les butaques i catifes. Vagi ara mateix a vestir-se com cal, **ratatxus!** I aquesta nit vull que faci un bon paper, entesos?

Em vaig posar vermell: encara tenia el paraigua que regalimava en una mà i en l'altra, la maleta tota molla de l'aigua de pluja. **Quin desastre!**

—Deixant de banda que encara és de dia, ehem... —vaig intervenir—, per què m'hauria de vestir com cal, Sir Sherlocko?

—**Elemental,**
Stilton!

—va respondre—. Tenim dues entrades per a l'estrena d'*El barber de Ratilla*. És l'esdeveniment de l'any... i no només perquè obre la temporada del Teatre de l'Òpera de Ratington! Somrient satisfet, Sherlocko em va ensenyar **dues entrades** per a la funció de gala.

Mentrestant, Miss Piccadilly anava d'una habitació a l'altra a una velocitat endimoniada.

—El seu **vestit de nit** l'espera a l'habitació, Mister Stilton! —em va dir, atrafegada i concentradíssima com sempre.

—Miss Piccadilly! —la va cridar Sherlocko—, quan pugui, jo també necessitaré la meva...

—Ho sé! —va replicar la majordoma—. La seva **bufanda setinada** de color blau fosc! La que es posa en les grans ocasions! Ara l'hi porto!

Al cap de no res, l'eficient majordoma va reaparèixer portant un carret on hi havia la bufanda ben plegada. Al seu costat n'hi havia una altra de color groc gruyère.

—I naturalment aquesta és la seva, Stilton!

Sherlocko estava molt satisfet.

—Excel·lent, Miss Piccadilly! Vostè sempre va un pas endavant! I també s'ha ocupat de... Uhm, del que li vaig encarregar?

—I tant! He collit **dotze roses** de la terrassa... i les he enviat directament a vostè-ja-sap-qui! Sherlocko tenia els ulls brillants i estava visiblement satisfet.

—Naturalment —va afegir la majordoma—, ho he fet tot amb molta cura, perquè ja se sap que...

no hi ha rosa

sense espines!

—Uhm... —va replicar ell, pensatiu.

—Ah, Sir Sherlocko... —va afegir Miss Piccadilly—, m'he permès una altra iniciativa: després de l'espectacle, he reservat un sopar per a dues persones al restaurant La Campaneta d'Or...

—No hauria pogut pensar en res millor, Miss Piccadilly! —va replicar ell, ufanós.

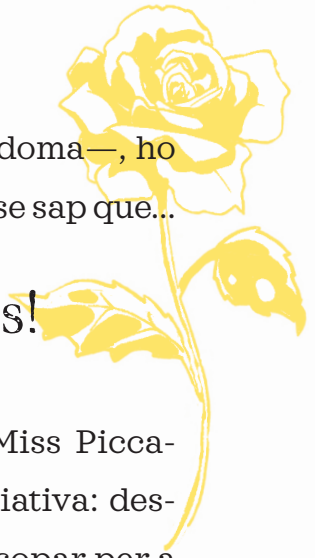
Jo vaig dreçar les orelles: un **sopar ?** Al restaurant més exclusiu de la ciutat?!

Per mil mozzarelles, quina bona notícia. Ja m'estava llepant els bigotis!

No vaig poder reprimir l'entusiasme i vaig exclamar tot content:

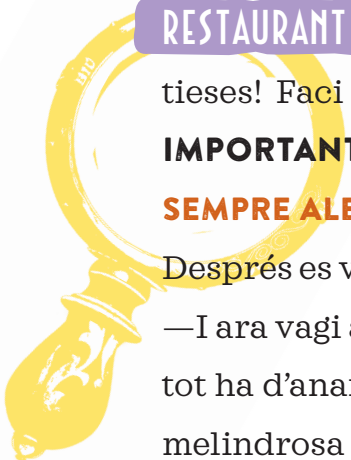
—Gràcies, gràcies, gràcies, Sir Sherlocko! Em venia tant de gust anar una **nit a l'Òpera!**

I acabar-ho amb les delícies de La Campaneta d'Or... serà senzillament extrarràtic!

Sherlocko em va mirar com si tingués una taqueta a la seva bufanda.

—Però què insinua, Stilton? Suposo que no es pensa que JO el vull convidar a VOSTÈ al

RESTAURANT, oi?! Ratatxus, no diguem bestieses! Faci el favor de concentrar-se! **REGLA IMPORTANT PER A UN BON DETECTIU: ESTAR SEMPRE ALERTA!**

Després es va allunyar dient:

—I ara vagi a emprovar-se el vestit! Aquesta nit tot ha d'anar com una seda... Ens espera la veu melindrosa de Miss Ratel·la Dorremí!

Després, el meu amic detectiu es va tancar al **sherlodespatx**, xiulant tot feliç. Jo me'l vaig mirar perplex, però Miss Piccadilly em va picar l'ullet amb complicitat...

PLINK!